חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא לח.

מתקיף לה רבא [א]ולימא לי' כורכמא דרישקא זביני לך עקור כורכמא דרישקא וזיל אלא אמר רבא [ב]בבא מחמת טענה אמר ליה מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי [ג] ואי כורכמא דרישקא זבין ליה מאי ה"ל למעבד [ד]איבעי ליה למחויי דאי לא תימא הכי [ה]הני משכנתא דסורא דכתב בה הכי במישלם שניא אלין תיפוק ארעא דא בלא כסף אי כביש ליה לשטר משכנתא ואמר לקוחה היא בידי הכי נמי דמהימנן [ו] מיתקני רבנן מילתא דאתי בה לידי פסידא אלא איבעי ליה למחויי הכא נמי איבעי ליה למחויי **מתני'** [ז]שלש ארצות לחזקה יהודה ועבר הירדן והגליל היה ביהודה והחזיק בגליל בגליל והחזיק ביהודה אינה חזקה עד שיהא עמו במדינה [ח] אחת אמר רבי יהודה לא אמרו שלש שנים אלא כדי שיהא באספמיא ויחזיק שנה [ט] ילכו ויודיעוהו שנה ויבא לשנה אחרת: **גמ'** [י]מאי קסבר ת"ק אי קסבר מחאה שלא בפניו הויא מחאה אפי' יהודה וגליל נמי אי קסבר מחאה שלא בפניו לא הויא מחאה אפילו יהודה ויהודה נמי לא א"ר אבא בר ממל אמר רב לעולם קסבר [יא]מחאה שלא בפניו הויא מחאה ומשנתינו [יב]בשעת חירום שנו ומ"ש יהודה וגליל דנקיט הא קא משמע לן דסתם

מסורת הש"ס

א) [לעיל לה: יש"ג], ב) כתובות דף יז: ג) [שם ע"ש], ד) [שייך לעמוד הקודם],

הגהות הב"ח

(ה) גמ' ומי לבורכמא: (ו) שם דמהימן וכי תימא הכי נמי מיתקני רבנן מילתא: (ז) שם כמשנה עתה במדינה ת"ר יהודה כל"ל ותיכף אחת נמחק: (ד) שם וילבו וודיעוהו: (ס) רש"ם ד"ה ולא לא תימא וכו' מאחר שהמוחזק בו אוכל: (ו) תוס' ד"ה קני וכו' שלא יוכל זה לחפור מלא:

מוסף רש"י

במישלם שניא אלין כו'. דלא מיחזי כהלאה אלא כלוקח הימנו פירות הבנים האלו כמעות הללו (ב"מ מז.). שלש ארצות לחזקה. שלש מלכות של מ"ש תפוסות מלוקות זו מזו לענין חזקה כאילו הן מלכות נכריות ואם היה בזו יכחיק אחר בקרקע שיש לו בחברתה אינה חזקה (כתובות יז:). עד שיהא עמו במדינה. לו שנים בגליל לו שנים ביהודה ואפילו הן בשתי עיירות (שם). אפילו יהודה וגליל נמי. הוה ליה למחוי היכי דהוי ומלא מהי מיהו חזקה (שם). אי קסבר מחאה שלא בפניו לא הויא מחאה. כגון אם היה בעיר אחת ומיחה שלא בפניו בעיר אחת אינה כפניו כפני שנים בעיר אחת (שם). אפילו יהודה ויהודה. כשהי עיירות נמי לא מיהו חזקה, דלא הוה ליה למחוי שלא בפניו (שם). לעולם כו' הויא מחאה. דאכתי מכלל דאם לא הוה ליה דהכי דמהי בגמרא אם לא הוה ליה מחאה. ומשנתינו. דקתני יהודה וגליל לא, בשעת חירום שנו. דיכול לומר לא נגלית לי מחאתו שאשמור את שטרי (שם). ומאי שנא יהודה וגליל דנקיט. אם יש חירום נמי מעיר לעיר אפילו שתי עיירות כאותה מדינה נמי לא (שם).

מתקיף לה רבא אולימא לי' כורכמא דרישקא זביני לך עקור כורכמא דרישקא וזיל אלא אמר רבא בבא מחמת טענה אמר ליה מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי ואי כורכמא דרישקא זבין ליה מאי ה"ל למעבד איבעי ליה למחויי דאי לא תימא הכי הני משכנתא דסורא דכתב בה הכי במישלם שניא אלין תיפוק ארעא דא בלא כסף אי כביש ליה לשטר משכנתא ואמר לקוחה היא בידי הכי נמי דמהימנן מיתקני רבנן מילתא דאתי בה לידי פסידא אלא איבעי ליה למחויי הכא נמי איבעי ליה למחויי **מתני'** שלש ארצות לחזקה יהודה ועבר הירדן והגליל היה ביהודה והחזיק בגליל בגליל והחזיק ביהודה אינה חזקה עד שיהא עמו במדינה אחת אמר רבי יהודה לא אמרו שלש שנים אלא כדי שיהא באספמיא ויחזיק שנה ילכו ויודיעוהו שנה ויבא לשנה אחרת: **גמ'** מאי קסבר ת"ק אי קסבר מחאה שלא בפניו הויא מחאה אפי' יהודה וגליל נמי אי קסבר מחאה שלא בפניו לא הויא מחאה אפילו יהודה ויהודה נמי לא א"ר אבא בר ממל אמר רב לעולם קסבר מחאה שלא בפניו הויא מחאה ומשנתינו בשעת חירום שנו ומ"ש יהודה וגליל דנקיט הא קא משמע לן דסתם

מסורת הש"ס

(ז) [לעיל לה: יש"ג], (ח) כתובות דף יז: (ט) [שם ע"ש], (י) [שייך לעמוד הקודם],

הגהות הב"ח

(ס) שם דמהימן וכי תימא הכי נמי מיתקני רבנן מילתא: (ע) שם כמשנה עתה במדינה ת"ר יהודה כל"ל ותיכף אחת נמחק: (ד) שם וילבו וודיעוהו: (ס) רש"ם ד"ה ולא לא תימא וכו' מאחר שהמוחזק בו אוכל: (ו) תוס' ד"ה קני וכו' שלא יוכל זה לחפור מלא:

מוסף רש"י

במישלם שניא אלין כו'. דלא מיחזי כהלאה אלא כלוקח הימנו פירות הבנים האלו כמעות הללו (ב"מ מז.). שלש ארצות לחזקה. שלש מלכות של מ"ש תפוסות מלוקות זו מזו לענין חזקה כאילו הן מלכות נכריות ואם היה בזו יכחיק אחר בקרקע שיש לו בחברתה אינה חזקה (כתובות יז:). עד שיהא עמו במדינה. לו שנים בגליל לו שנים ביהודה ואפילו הן בשתי עיירות (שם). אפילו יהודה וגליל נמי. הוה ליה למחוי היכי דהוי ומלא מהי מיהו חזקה (שם). אי קסבר מחאה שלא בפניו לא הויא מחאה. כגון אם היה בעיר אחת ומיחה שלא בפניו כפני שנים בעיר אחת (שם). אפילו יהודה ויהודה. כשהי עיירות נמי לא מיהו חזקה, דלא הוה ליה למחוי שלא בפניו (שם). לעולם כו' הויא מחאה. דאכתי מכלל דאם לא הוה ליה דהכי דמהי בגמרא אם לא הוה ליה מחאה. ומשנתינו. דקתני יהודה וגליל לא, בשעת חירום שנו. דיכול לומר לא נגלית לי מחאתו שאשמור את שטרי (שם). ומאי שנא יהודה וגליל דנקיט. אם יש חירום נמי מעיר לעיר אפילו שתי עיירות כאותה מדינה נמי לא (שם).

מתקיף לה רבא